

Rota

MARIA KONOPNICKA

Rota

Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród¹.
Nie damy pogrześć² mowy,
Polski my naród, polski lud,
Królewski szczep piastowy³.
Nie damy, by nas gnębił⁴ wróg.
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

Ziemia, Słowo, Naród,
Historia, Polak

Do krwi ostatniej kropli z żył
Bronić będziemy ducha,
Aż się rozpadnie w proch i pył
Krzyżacka zawierucha.
Twierdzą nam będzie każdy próg.
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

Krew, Duch, Niemiec,
Polak, Walka, Dom

Nie będzie Niemiec pluł nam w twarz,
Ni dzieci nam germanił,
Orężny wstanie hufiec nasz,
Duch będzie nam hetmanił.
Pójdziem, gdy zabrzmi złoty róg⁵.
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg

Niemiec, Polak, Dziecko,
Walka, Duch, Przywódca,
Bóg

Nie damy miana Polski zgnieść,
Nie pójdziem żywo w trumnę,
W Ojczyzny imię⁶ i w jej cześć
Podnosim czoła dumne.
Odzyska ziemię dziadów wnuk.
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg

Polska, Imię, Bunt, Duma

¹Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród (...) — tekst Marii Konopnickiej został napisany i opublikowany po raz pierwszy w 1908 r. w „Gwiazdce Cieszyńskiej”, szybko zyskując popularność; w styczniu 1910 r. Feliks Nowowiejski dopisał melodię do znanych już słów, a 15 lipca 1910 r., w rocznicę 500-lecia zwycięstwa w bitwie pod Grunwaldem, podczas odsłonięcia Pomnika Grunwaldzkiego w Krakowie pieśń została wykonana publicznie przez kilkuset chórzystów z różnych zaborów pod batutą kompozytora; *rota* to tekst dowolnej przysięgi, w tradycji polskiej nazwa szczególnie kojarzy się z tytułem tego właśnie utworu: *Rota* była jednym z tekstów branych pod uwagę przy wyborze hymnu Polski odrodzonej w 1918 r. [przypis edytorski]

²pogrześć — dziś popr.: pogrzebać. [przypis edytorski]

³szczep piastowy — spadkobiercy dynastii Piastów. [przypis edytorski]

⁴gnębił — w innej wersji: zniemczył („Nie damy, by nas zniemczył wróg”). [przypis edytorski]

⁵Pójdziem, gdy zabrzmi złoty róg — pobrzmiewa tu nawiązanie do ważnego motywu z *Wesela* Wyspiańskiego. [przypis edytorski]

⁶W *Ojczyzny imię* — w innej wersji tekstu wers ten brzmi: „Na Polski imię, na Jej cześć”. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/rota>

Tekst opracowany na podstawie: Piotr Maszyński, *Śpiewnik narodowy na chór męski*, Łódź 1917

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Śląską z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BŚ.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Marta Niedziałkowska.

ISBN 978-83-288-7221-9

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.